

عنوان مقاله:

واکاوی نقش عوامل اجتماعی- اقتصادی در پایداری اکولوژیکی کشت زعفران؛ مطالعه موردی شهرستان گناباد

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های زعفران، دوره 8، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمد رضا کهنسال - گروه اقتصاد فردوسی مشهد

محمد رضا رمضانی - گروه اقتصاد کشاورزی- دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

پیروی از نظام های کشت پایدار محصولات کشاورزی امری ضروری و تضمین کننده تامین نیاز بشر به غذا در بلند مدت است. یکی از مهم ترین محصولات کشاورزی تولید شده در ایران، زعفران است که منبع درآمد اصلی برای بسیاری از روستانشینان شرق کشور به شمار می رود. از این رو، توجه به پایداری کشت این محصول از اهمیت ویژه ای برخوردار است. مطالعه حاضر با هدف سنجش پایداری اکولوژیکی کشت بوم های زعفران شهرستان گناباد و شناسایی عوامل اجتماعی-اقتصادی موثر بر آن در سال ۱۳۹۸ انجام شد. ابزار تحقیق، پرسشنامه بوده و بر اساس روش نمونه گیری تصادفی ساده، ۱۹۳ پرسشنامه تکمیل شد. به منظور دستیابی به اهداف تحقیق، ابتدا بر اساس ۱۲ معیار و بر مبنای روش TOPSIS به ارزیابی پایداری اکولوژیکی مزارع پرداخته شد. در ادامه، الگوی لاجیت ترتیبی برای تعیین عوامل اثرگذار بر پایداری مزارع بکار گرفته شد. بر پایه نتایج، افزایش در متغیرهای نگرش نسبت به کشاورزی پایدار، سن، درآمد و تحصیلات و نیز داشتن بیمه محصولات کشاورزی و دنبال کردن کشاورزی بعنوان شغل اصلی بصورت معنی داری موجب افزایش احتمال قرارگیری زعفران کاران در گروه های پایدارتر می شود. ضریب متغیر کلاس های آموزشی و ترویجی منفی بوده ولی در سطح مطلوب آماری، معنی دار نیست. بنابراین بهبود نگرش کشاورزان نسبت به کشاورزی پایدار، بهره گیری از تجارب کشاورزان مسن، حمایت مالی از زعفران کاران در راستای تامین نهاده های مورد نیاز و اصلاح ساختار کلاس های آموزشی و ترویجی، می توانند به عنوان راهکارهایی برای پایداری کشت این محصول ارزشمند مطرح باشند.

کلمات کلیدی:

نظام های کشاورزی پایدار، زعفران، TOPSIS، لاجیت ترتیبی، گناباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1203620>

